

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1973-1974.

2 OKTOBER 1973.

Voorstel van wet betreffende de goederen, buiten particulieren eigendommen gevonden of op de openbare weg geplaatst ter uitvoering van vonnissen tot uitzetting.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. KICKX.

Dit voorstel van wet werd op 11 juli 1968 bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend (Gedr. Suk nr. 95-1, van 22 oktober 1968) en ongewijzigd opnieuw ingediend bij de Senaat (Gedr. St. nr. 325, van 26 april 1972). De indieners hebben op die wijze blijk gegeven aan hun bekommernis, die door alle plaatselijke besturen wordt gedeeld.

Uw Commissie heeft het voorstel besproken op haar vergadering van 29 mei 1973.

Een lid is van oordeel dat de bewoordingen van artikel 1 te algemeen zijn : de voddensrapers zouden bijvoorbeeld onder de wet vallen.

Een ander lid vraagt zich af of de wet moet worden beperkt tot de openbare eigendommen; er worden immers vaak voorwerpen achtergelaten op private eigendommen.

Hij heeft ook bezwaar tegen artikel 3 van het voorstel; de termijn om roerende goederen terug te vorderen wordt in

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Pierson, voorzitter; Cooreman, de Stexhe, Dua, Gribomont, Hambye, Hendrickx, Lepaffe, Leroy, Lindemans, Mevr. Nauwelaerts-Thues, de hh. Pede, Rombaut, Vandekerckhove, Van In, Verbist, Vermeylen, Wouters en Kickx, verslaggever.

R. A 9076

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
325 (Zitting 1971-1972) : Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1973-1974.

2 OCTOBRE 1973.

Proposition de loi concernant les biens trouvés en dehors des propriétés privées ou mis sur la voie publique en exécution de jugements d'expulsion.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. KICKX.

La proposition de loi qui vous est soumise a été déposée à la Chambre le 11 juillet 1968 (Doc. n° 95-1, du 22 octobre 1968) et redéposée au Sénat (Doc. n° 325, du 26 avril 1972) sans aucune modification. Ses auteurs ont ainsi manifesté une préoccupation qui est également celle de toutes les administrations locales en la matière.

Votre Commission a examiné ladite proposition au cours de sa réunion du 29 mai 1973.

Un membre estime que le libellé de l'article 1er est trop général : les chiffonniers, par exemple, tomberaient sous l'application de la loi.

Un autre membre se demande s'il faut limiter le champ d'application de la loi aux propriétés publiques, des objets étant souvent abandonnés sur le terrain de propriétés privées.

Il émet également des critiques au sujet de l'article 3 de la proposition de loi; le délai de revendication de biens mobi-

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Pierson, président; Cooreman, de Stexhe, Dua, Gribomont, Hambye, Hendrickx, Lepaffe, Leroy, Lindemans, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Pede, Rombaut, Vandekerckhove, Van In, Verbist, Vermeylen, Wouters et Kickx, rapporteur.

R. A 9076

Voir :

Document du Sénat :
325 (Session de 1971-1972) : Proposition de loi.

artikel 2279, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek vastgesteld op drie jaren, te rekenen van de dag waarop het verlies of de diefstal heeft plaatsgehad.

Een lid stelt voor in afwijking van artikel 2279 van het Burgerlijk Wetboek te bepalen dat de goederen mogen worden verkocht zes maanden nadat zij door de gemeentediensten zijn weggehaald en dat de eigenaar van de zaak drie jaar lang de opbrengst van de verkoop kan opeisen.

Een ander lid vraagt dat de eigenaar, wanneer hij bekend is, zou worden verwittigd vóór de verkoop van zijn goed, bijvoorbeeld in geval van uitzetting.

Een lid is van mening dat de in artikel 5 bepaalde straffen buiten verhouding staan tot het misdrijf dat door het voorstel wordt ingesteld. Hij vergelijkt ze met de straffen bepaald in artikel 463 van het Strafwetboek (niet nader omschreven diefstallen). Hierop wordt geantwoord dat het voorstel een nieuw gekwalificeerd misdrijf instelt, namelijk de toeëigening van een gevonden goed en het verzuim om het af te geven aan de gemeentelijke overheid. De feitelijke omstandigheden zijn minder bezwarend dan die van een niet nader omschreven diefstal.

De Minister van Justitie deelt aan de Commissie de volgende nota mede :

Het voorstel van wet betreffende de goederen, buiten particuliere eigendommen gevonden, dat op 11 juli 1968 bij de Kamer was ingediend (Gedr. St. nr. 95-1 van 22 oktober 1968) werd onlangs ongewijzigd opnieuw ingediend bij de Senaat (Gedr. St. nr. 325 van 26 april 1972).

Wij willen er bondig aan herinneren dat dit voorstel :

1. de verplichting oplegt de gevonden voorwerpen (waarvan de vinder zich heeft meester gemaakt) *af te geven* aan de gemeentebesturen;

2. de gemeentebesturen belast met de zorg om de goederen die hun werden afgegeven of de achtergelaten goederen die zij hebben moeten wegnemen om de openbare weg vrij te maken, *gedurende zes maanden* te bewaren;

3. aan de gemeenten de eigendom toekent van de niet opgeëiste goederen (of in bepaalde gevallen van de opbrengst van de verkoop ervan, wanneer die verkoop noodzakelijk is gebleken) maar onverminderd artikel 2279, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgens het welk de eigenaar van een verloren of gestolen zaak ze gedurende drie jaar kan *terugvorderen* « van degene in wiens handen hij ze vindt », terwijl de laatstgenoemde, op zijn beurt, een verhaal heeft « op degene van wie hij ze bekomen heeft » (in voorkomend geval dus de *gemeente*);

4. Artikel 2280 vult het Burgerlijk Wetboek aan in die zin dat, indien de bezitter van de verloren of gestolen zaak ze gekocht heeft « van een gemeentebestuur » « de oorspronkelijke eigenaar zich de zaak niet kan doen teruggeven tenzij hij aan de koper de prijs terugbetaalt die ze hem gekost heeft » (zodat de « uitgewonnen » koper tegen de gemeente, geen vordering meer zou mogen instellen, bij ontstentenis van be'ang) ?;

liers est fixé, par l'alinéa 2 de l'article 2279 du Code civil, à trois ans à compter du jour de la perte ou du vol.

Un membre propose de prévoir que, par dérogation à l'article 2279 du Code civil, les biens peuvent être vendus six mois après leur enlèvement par les administrations communales et que le propriétaire du bien peut en réclamer le prix de vente pendant trois ans.

Un autre membre demande que, le propriétaire, lorsqu'il est connu, soit averti avant la vente de son bien, par exemple en cas d'expulsion.

D'après un membre, les peines prévues à l'article 5 ne sont pas en rapport avec le délit établi par la proposition de loi. Il fait la comparaison avec celles portées à l'article 463 du Code pénal (cas de vols non spécifiés). Il lui est répondu que la proposition de loi établit un nouveau délit qualifié, notamment l'appropriation d'un bien trouvé et la non-remise de ce bien à l'administration communale. Les circonstances de fait sont moins graves que celles d'un vol non spécifié.

Le Ministre de la Justice donne connaissance de la note suivante :

La proposition de loi concernant les biens trouvés en dehors des propriétés privées, déposée à la Chambre le 11 juillet 1968 (doc. n° 95-1 du 22 octobre 1968), vient d'être déposée à nouveau sur le bureau du Sénat (doc. n° 325 du 26 avril 1972) sans aucun changement.

Rappelons brièvement que cette proposition :

1° impose l'obligation de *remettre* les objets trouvés (dont l'inventeur s'est emparé) aux administrations communales;

2° confie à celle-ci le soin de conserver *durant six mois* les biens qui leur ont été remis ou les biens abandonnés qu'elles ont dû enlever pour dégager la voie publique;

3° attribue aux communes la propriété des biens non réclamés (ou dans certains cas le produit de leur vente, lorsque cette vente est apparue nécessaire), *mais* sans préjudice de l'article 2279, alinéa 2, du Code civil qui permet au propriétaire d'une chose perdue ou volée de la *revendiquer* pendant trois ans « contre celui dans les mains duquel il la trouve » lequel pourrait, à son tour, exercer un recours « contre celui duquel il la tient » (éventuellement donc la commune);

4° complète l'article 2280 du Code civil de telle sorte que si le possesseur de la chose perdue ou volée l'a achetée « d'une administration communale », le propriétaire originaire ne peut se la faire rendre qu'en remboursant (à l'acquéreur) le prix qu'elle lui a coûté » (de telle sorte que l'acquéreur « évincé » n'aurait plus d'action contre la commune, à défaut d'intérêt (?);

5. ten behoeve van de gemeente een recht van *terughouding* invoert tot waarborg van de kosten van wegneming en bewaring van de gevonden voorwerpen, tenzij deze kunnen worden teruggevorderd door hun eigenaar op grond van artikel 2279, tweede lid (verloren of gestolen voorwerpen).

Het Bestuur van de Wetgeving, dat reeds in 1968 werd geraadpleegd, heeft zich vrij terughoudend getoond ten aanzien van dit voorstel van wet dat de gemeenten in staat stelt zich vrij snel de gevonden of achtergelaten goederen toe te eigenen en er zich van te ontdoen, maar *niet raakt aan het recht* tot terugvordering van de eigenaar van de verloren of gestolen zaak, welk recht blijft bestaan gedurende drie jaren te rekenen van de dag van het verlies of de diefstal. De gemeente die de gevonden voorwerpen heeft bewaard loopt weliswaar geen enkel risico, tenzij dat zij het verloren of gestolen goed moet *teruggeven* zonder aanspraak op terugbetaling van haar kosten, maar de koper loopt het risico te worden *uitgevonden*. Hij zal zich de prijs kunnen doen terugbetalen die hij zelf betaald heeft, maar is het wel zeker dat hij desondanks geen enkel verlies zal lijden ?

In dit geval is een vordering tot schadevergoeding tegen de vroegere bezitter niet noodzakelijk uitgesloten, indien bewezen is dat hij een fout heeft begaan (De Page, boek V, nr. 1074 en 1076). Men moet zich derhalve afvragen of dit voorstel de gemeenten — die de afgegeven voorwerpen niet gedurende drie jaren bewaard hebben — niet blootstelt aan verhaal vanwege de eigenaars van verloren of gestolen voorwerpen.

Weliswaar worden de goederen die niet door hun eigenaar zijn teruggevorderd, na zes maanden, eigendom van de gemeente, maar « onverminderd het bepaalde artikel 2279, tweede lid », dit is onverminderd de terugvordering door degene die feitelijk de « *verus dominus* » ervan blijft (De Page, d, V, nr. 1072).

De laatstgenoemde kan dus de teruggave van het verloren of gestolen voorwerp eisen, wanneer het nog in het bezit is van de gemeente. Heeft de gemeente het voorwerp dat haar is overhandigd, verkocht of vernietigd dan is, volgens de toelichting, « het gemeentebestuur niets meer schuldig » na zes maanden, zelfs indien de termijn van drie jaar niet verstreken is (verjaringstermijn voor de teruggave). Naar onze mening berust deze interpretatie op geen enkele tekst en is zij voor betwisting vatbaar !

Artikel 6 tot wijziging van artikel 2280 van het Burgerlijk Wetboek beschermt slechts de derde die de verloren of gestolen voorwerpen « van een gemeentebestuur » zou hebben gekocht, maar niet de gemeente zelf. Het is niet uitgesloten dat van de gemeente de terugbetaling wordt geëist van hetgeen door de « *verus dominus* » had moeten betaald worden om opnieuw bezit te nemen van zijn goed.

Er zij aan herinnerd dat in een ontwerp van wet voorbereid door het bestuur van de Wetgeving, welk ontwerp er o.m. naar streeft de gemeentelijke overheid in staat te stellen na een vrij korte termijn te beschikken over de voorwerpen die haar zijn opgegeven, in artikel 3, wordt bepaald « dat het goed gedurende vijf jaar ter beschikking blijft van zijn eigenaar » en, in artikel 5, dat het aan de overheid

5° Etablit au profit des communes un droit de *rétenction* pour la garantie des frais d'enlèvement et de conservation des objets trouvés sauf lorsque ceux-ci peuvent être revendiqués par leur propriétaire sur base de l'article 2279, alinéa 2 (objets perdus ou volés).

Déjà consultée en 1968, l'Administration de la législation s'est montrée assez réticente à l'égard de cette proposition de loi qui permet aux communes de s'approprier assez rapidement les biens trouvés ou abandonnés, et de s'en débarrasser, mais qui *laisse subsister* l'action en revendication du propriétaire de la chose perdue ou volée, action qui subsiste pendant trois ans à compter du jour de la perte ou du vol. Si la commune qui a conservé les objets trouvés ne court aucun risque, autre que celui de devoir *restituer* le bien perdu ou volé, sans avoir droit au remboursement de ses frais, l'acquéreur par contre court le risque d'être *évincé*. Sans doute pourra-t-il se faire rembourser le prix qu'il aura payé mais est-on certain qu'il ne subira malgré cela aucune perte ?

Dans ce cas, une action en dommages et intérêts contre l'ancien possesseur n'est pas nécessairement exclue, si une faute est prouvée contre lui (De Page, tome V, n° 1074 et 1076). A cet égard, on peut se demander si cette proposition de loi n'expose pas les communes — qui n'ont pas conservé pendant trois ans les objets qui leur ont été remis — à certains recours de la part des propriétaires d'objets perdus ou volés.

Sans doute, après six mois, les biens non réclamés par leur propriétaire « deviennent propriété de la commune » mais « sans préjudice de l'article 2279, alinéa 2 » c'est-à-dire de la revendication de celui qui reste, en fait, le « *verus dominus* » (De Page, tome V, n° 1072).

Celui-ci peut donc réclamer la restitution de l'objet perdu ou volé, s'il se trouve encore en possession de la commune. Si celle-ci a aliéné ou détruit l'objet qu'on lui a apporté, l'exposé des motifs dit que « l'administration communale est quitte » après six mois, même si le délai de trois ans n'est pas écoulé (délai de prescription de l'action en revendication). A notre avis, cette interprétation ne *repose sur aucun texte* et peut être contestée !

L'article 6, modifiant l'article 2280 du Code civil, ne protège que le tiers qui aurait acquis les objets perdus ou volés « d'une administration communale... » mais pas la commune elle-même. Il n'est pas impossible qu'on réclame à celle-ci le remboursement de ce qui aurait dû être payé par le « *verus dominus* » pour reprendre possession de son bien.

On peut rappeler ici qu'un projet mis au point par l'administration de la législation et inspiré, notamment, par le souci de permettre à l'autorité communale de disposer dans un délai assez court des objets qui lui ont été remis, prévoit à l'article 3 « que le bien est tenu à la disposition de son propriétaire pendant 5 ans » et, à l'article 5, que le bien remis à l'autorité (de police ou de gendarmerie) est mis en

(politie of Rijkswacht) afgegeven goed na verloop van dezelfde termijn openbaar wordt verkocht. (De termijn van vijf jaar berust op de overweging dat, aangezien een koper te goeder trouw slechts na verloop van een termijn van drie jaar de zekerheid heeft het gekochte voorwerp te mogen behouden, het logisch is dat degene die goed heeft gekocht dat door de overheid te koop is aangeboden, er geen eigenaar van kan worden dan vijf jaar na de ontdekking.)

Tot besluit diene dat dit voorstel van wet, hetwelk er terecht naar streeft de gemeenten in staat te stellen zich spoedig te ontdoen van de gevonden voorwerpen die hun worden afgegeven, aan die gemeenten zeker bescherming verleent tegen het verhaal van de werkelijke eigenaars, meer bepaald wanneer die eigenaars hun goed hebben moeten terugkopen van een derde die het met toepassing van artikel 2282 had gekocht, of tegen het verhaal van uitgevonden kopers (art. 2279, tweede lid, *in fine*) in geval hun terugvordering van een verloren of gestolen voorwerp.

**

Na deze op- en aanmerkingen heeft de voorsteller de volgende amendementen ingediend :

« De tekst van de artikelen van het voorstel van wet te vervangen als volgt :

ARTIKEL 1.

Ieder die buiten particuliere eigendommen een goed vindt waarvan hij de eigenaar niet kent en er zich meester van maakt, moet het zonder verwijl afgeven aan een gemeentebestuur, bij voorkeur dat van de plaats waar het goed gevonden is.

Het voorgaande lid is echter niet toepasselijk op :

1° de goederen die, buiten een woning, in een vuilnisemmer zijn geplaatst;

2° de goederen die buiten een woning zijn geplaatst om door de vuilnisophalddienst te worden weggenomen;

3° de goederen op een vuilnisbelt geworpen.

ART. 2.

De gemeentebesturen bewaren, ter beschikking van de eigenaar of van zijn rechtverkrijgenden :

1° gedurende zes maanden te rekenen van de datum van afgifte, de goederen welke overeenkomstig artikel 1 zijn afgegeven;

2° gedurende zes maanden te rekenen van de datum van de weghaling, de goederen waarvan de eigenaar onbekend is, die de veiligheid of het gemak van doorgang hinderen in de straten en op de kaaien, pleinen en openbare wegen en die zij dientengevolge hebben moeten wegnemen, alsmede de goederen, op de openbare weg geplaatst ter uitvoering van vonnissen tot uitzetting, en die zij, na achterlating door hun eigenaar, hebben moeten wegnemen om een eind te maken aan de belemmering van de openbare weg.

vente publique à l'expiration du même délai. (Le délai de 5 ans est justifié par cette considération que là où un acquéreur de bonne foi n'est assuré de pouvoir conserver l'objet acheté qu'à l'expiration d'un délai de trois ans, il est logique de décider que celui qui a acquis un bien mis en vente par l'autorité ne peut en devenir propriétaire avant cinq ans à compter de la découverte).

On peut conclure que cette proposition de loi, inspirée par le juste souci de permettre aux communes de se débarrasser rapidement des objets trouvés qui leur ont été remis, ne leur accorde pas une protection certaine contre les recours des véritables propriétaires, particulièrement lorsque ceux-ci ont dû racheter leur bien à un tiers acquéreur, en vertu de l'article 2280, ou contre le recours des acquéreurs évincés (art. 2279, alinéa 2 *in fine*) dans le cas de revendication d'un objet perdu ou volé.

**

A la suite de ces observations et critiques, l'auteur de la proposition a déposé les amendements suivants :

Remplacer le texte des articles de la proposition de loi par les dispositions suivantes :

ART. 1er.

Quiconque, en dehors des propriétés privées, trouve un bien dont il ne connaît pas le propriétaire et s'en empare, doit le remettre, sans retard, à une administration communale, de préférence à celle du lieu où ce bien a été trouvé.

L'alinéa qui précède ne s'applique toutefois pas en ce qui concerne :

1° les biens placés dans une poubelle, en dehors d'une habitation;

2° les biens placés en dehors d'une habitation en vue de leur enlèvement par le service des immondices;

3° les biens placés dans un dépôt d'immondices.

ART. 2.

Les administrations communales conservent, à la disposition du propriétaire ou de ses ayants droit :

1° durant six mois à dater du jour du dépôt, les biens remis conformément à l'article 1er;

2° durant six mois à dater du jour de l'enlèvement, les biens dont le propriétaire est inconnu, qui entravent la sûreté ou la commodité du passage dans les rues, quais, places et voies publiques et que, dès lors, elles ont dû enlever, ainsi que les biens mis sur la voie publique en exécution de jugements d'expulsion et que, leur propriétaire les y laissant, elles ont dû enlever pour mettre fin à l'encombrement de la voie publique.

De gemeentebesturen leggen een register van die goederen aan.

ART. 3.

Onverminderd het bepaalde in artikel 2279, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, worden na het verstrijken van de in artikel 2, eerste lid, gestelde termijn de niet door hun eigenaar of diens rechtverkrijgenden opgeëiste goederen eigendom van de gemeente.

Niettemin mag de burgemeester, zonder het verstrijken van de termijn af te wachten, beschikken over de goederen die aan snel bederf onderhevig zijn of die schadelijk zijn voor de openbare hygiëne, gezondheid of veiligheid. Bij verkoop wordt de opbrengst ter beschikking van de eigenaar of van zijn rechtverkrijgenden gehouden tot het verstrijken van de in artikel 2, eerste lid, gestelde termijn, waarna zij eigendom van de gemeente wordt.

De bestemming, aan de betrokken goederen gegeven, wordt vermeld in het bij artikel 2, tweede lid, voorgeschreven register.

Wanneer de gemeente de eigenaar van het betrokken goed kent of weet wie zijn rechtverkrijgenden zijn, wordt hij of worden zij bij een ter post aangetekende brief aan hun laatst bekende adres uitgenodigd de goederen of, bij toepassing van het tweede lid, de opbrengst van de verkoop van de goederen, te komen afhalen vóór het verstrijken van de termijnen gesteld in artikel 2, eerste lid.

De aangetekende brief waarvan sprake is in het voorgaande lid moet uiterlijk een maand vóór het verstrijken van de termijn gesteld in artikel 2, eerste lid, ter post afgegeven worden.

De toeëigening waarvan sprake is in het eerste en tweede lid, is onderworpen aan het naleven van de verplichting opgelegd door het vierde en vijfde lid.

ART. 4.

Onverminderd het bepaalde in boek II, titel IX, van het Strafwetboek wordt overtreding van artikel 1 van deze wet gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van zesentwintig tot vijfhonderd frank of met één van die straffen alleen.

Hoofdstuk VII en artikel 85 van het Eerste Boek van het Strafwetboek zijn toepasselijk op de in het vorige lid bedoelde misdrijven.

ART. 5.

Deze wet is niet toepasselijk op de gevonden voorwerpen, waarvan de toestand door andere wetsbepalingen geregeld is.

**

Ter vergadering van 2 oktober jl. heeft uw Commissie deze nieuwe tekst onderzocht :

Les administrations communales tiennent un registre de ces biens.

ART. 3.

Sans préjudice des dispositions de l'article 2279, deuxième alinéa, du Code civil, les biens non réclamés par leur propriétaire ou ses ayants droit deviennent propriété de la commune, à l'expiration des délais fixés à l'article 2, alinéa 1er.

Toutefois, le bourgmestre peut, sans attendre l'expiration de ces délais, disposer des biens susceptibles d'une détérioration rapide ou préjudiciable à l'hygiène, à la santé ou à la sécurité publique. En cas de vente, le produit de celle-ci est tenu à la disposition du propriétaire ou de ses ayants droit jusqu'à l'expiration des délais fixés à l'article 2, alinéa 1er, après quoi il devient propriété de la commune.

La destination donnée aux biens en cause est mentionnée au registre prévu à l'article 2, alinéa 2.

Lorsqu'il s'agit de biens dont la commune connaît le propriétaire ou les ayants droit, celui-ci ou ceux-ci sont invités, par lettre recommandée à la poste adressée au dernier domicile connu, à retirer les biens ou, en cas d'application de l'alinéa 2, le produit de leur vente avant l'expiration des délais fixés à l'article 2, alinéa 1er.

La lettre recommandée mentionnée à l'alinéa qui précède doit être déposée à la poste un mois au moins avant l'expiration des délais fixés à l'article 2, alinéa 1er.

L'appropriation prévue aux alinéas 1er et 2 est subordonnée au respect de l'obligation imposée par les alinéas 4 et 5.

ART. 4.

San préjudice des dispositions du livre II, titre IX, du Code pénal, les infractions à l'article 1er de la présente loi sont punies d'un emprisonnement de huit jours à deux ans et d'une amende de vingt-six francs à cinq cents francs, ou d'une de ces peines seulement.

Le chapitre VII et l'article 85 du livre 1er du Code pénal sont applicables aux infractions prévues à l'alinéa précédent.

ART. 5.

La présente loi n'est pas applicable aux objets trouvés dont le sort est réglé par d'autres dispositions légales.

**

A sa réunion du 2 octobre dernier, votre Commission a examiné ce nouveau texte :

Artikel 1.

Naar aanleiding van een opmerking van een commissielid over de woorden « zonder verwijl » in het eerste lid, wordt nader aangegeven dat dit een feitelijke kwestie is die ter beoordeling staat van de rechter.

De Commissie besluit het bepaalde onder 1°, 2° en 3° van het tweede lid samen te voegen.

Artikel 2.

De voorgestelde tekst wordt naar de vorm gewijzigd.

Artikel 3.

Daar artikel 3 het de bedoelingen de wetgever is om af te wijken van artikel 2279, tweede lid, dat voorziet in een termijn van drie jaar, wordt het woord « Onverminderd » vervangen door « In afwijking van ».

Terwille van de logica besluit de Commissie het voorgestelde vierde en vijfde lid te groeperen in een nieuw artikel 3 en de leden 1, 2, 3 en 6 bijeen te brengen in een nieuw artikel 4.

Artikel 4 (van het voorstel van wet, Gedr. St. nr. 325).

De Commissie besluit deze bepalingen opnieuw in de voorgestelde tekst op te nemen. Het is immers redelijk dat de gemeentebesturen de teruggave van de goederen of van de opbrengst van hun verkoop afhankelijk kunnen stellen van de betaling van de onkosten die voor het weghalen en het bewaren van die goederen zijn gemaakt.

Deze bepalingen worden als artikel 5 ingevoegd in de tekst de Commissie.

Artikel 4 (van de voorgestelde amendementen).

Aangezien het nieuwe misdrijf een soortgelijk misdrijf is als dat van artikel 508 van het Strafwetboek (bedrieglijke heling van gevonden voorwerpen...), besluit de Commissie te verwijzen naar de straffen welke dat artikel bepaalt.

Dit artikel wordt artikel 6 in de tekst van de Commissie.

Artikel 5 (van de voorgestelde amendementen).

Dit artikel wordt verantwoord in de noot onderaan blz. 2 van de toelichting bij het voorstel van wet.

Het wordt artikel 8 in de tekst van de Commissie.

Artikel 6 (van het voorstel van wet, Gedr. St. nr. 325).

De Commissie is van oordeel dat deze bepalingen weder opgenomen moeten worden : het is immers mogelijk dat de goederen een zekere waarde hebben.

Dit artikel wordt artikel 7 in de tekst van de Commissie.

Article 1er.

Suite à une observation faite par un membre au sujet des mots « sans retard », figurant à l'alinéa 1er, il est précisé qu'il s'agit d'une question de fait que le juge appréciera.

La Commission décide de fusionner les 1°, 2° et 3° de l'alinéa 2.

Article 2.

Un amendement de forme est apporté au texte proposé.

Article 3.

Comme l'intention du législateur est de déroger à l'article 2279, alinéa 2, qui prévoit un délai de 3 ans, les mots « sans préjudice de » sont remplacés par « par dérogation aux ».

Par souci de logique, la Commission décide de grouper les alinéas 4 et 5 proposés dans un nouvel article 3 et de faire des alinéas 1, 2, 3 et 6 un nouvel article 4.

Article 4 (du texte de la proposition de loi, Doc. n° 325).

La Commission décide de réintégrer ces dispositions dans le texte proposé. Il est raisonnable, en effet, que les administrations communales puissent subordonner la restitution des biens ou du produit de la vente de ceux-ci au paiement des frais qu'elles ont exposés pour leur enlèvement et leur conservation.

Ces dispositions deviennent l'article 5 du texte présenté par la Commission.

Article 4 (du texte proposé par voie d'amendement).

Comme le nouveau délit établi est analogue à celui prévu à l'article 508 du Code pénal (recel frauduleux d'objets trouvés, ...), la Commission décide de se référer aux peines prévues à cet article.

Cet article devient l'article 6 du texte présenté par la Commission.

Article 5 (du texte proposé par voie d'amendement).

La justification de cet article est donnée dans la note figurant en bas de la page 2 des développements de la proposition de loi.

Cet article devient l'article 8 du texte présenté par la Commission.

Article 6 (du texte de la proposition de loi, Doc. n° 325).

La Commission estime que ces dispositions doivent être réinsérées; il peut, en effet, s'agir de biens ayant une certaine valeur.

Cet article devient l'article 7 du texte présenté par la Commission.

De aldus gewijzigde tekst wordt met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. KICKX.

De Voorzitter,
M.-A. PIERSON.

**

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

ARTIKEL 1.

Ieder die buiten de particuliere eigendommen een goed vindt waarvan hij de eigenaar niet kent en er zich meester van maakt, moet het zonder verwijl afgeven aan een gemeentebestuur, bij voorkeur dat van de plaats waar dit goed gevonden is.

Deze verplichting geldt evenwel niet voor de goederen die buiten een woning in een vuilnisemmer zijn geplaatst of op een vuilnisbelt geworpen.

ART. 2.

De gemeentebesturen houden de goederen die overeenkomstig artikel 1 zijn afgegeven, gedurende zes maanden na de afgifte ter beschikking van de eigenaar of zijn rechtverkrijgenden.

Zij bewaren eveneens, gedurende zes maanden na hun weghaling, de goederen waarvan de eigenaar onbekend is, die de veiligheid of het gemak van doorgang in de straten en op de kaaien, pleinen en openbare wegen hinderen en die zij dientengevolge hebben moeten wegnemen, alsmede de goederen op de openbare weg geplaatst ter uitvoering van vonnissen tot uitzetting, en die zij, na achterlating door hun eigenaar, hebben moeten wegnemen om een eind te maken aan de belemmering van de openbare weg.

De gemeentebesturen leggen een register van deze goederen aan.

ART. 3.

Wanneer de gemeente de eigenaar van het betrokken goed of zijn rechtverkrijgenden kent, nodigt zij hem of hen bij ~~ter~~ ~~post~~ aangetekende brief aan hun laatst bekende adres uit om de goederen of, in de gevallen bepaald in artikel 4, tweede lid, de opbrengst van de verkoop van de goederen te komen afhalen vóór het verstrijken van de termijnen gesteld in artikel 2.

De aangetekende brief bedoeld in het voorgaande lid moet uiterlijk een maand vóór het verstrijken van de termijnen gesteld in artikel 2, ter post afgegeven worden.

ART. 4.

In afwijking van artikel 2279, tweede lid, van het Burgerlijke Wetboek worden de goederen die na het verstrijken

Le texte ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. KICKX.

Le Président,
M.-A. PIERSON.

TEXTE PRESENTE PAR LA COMMISSION.

ARTICLE 1er.

Quiconque, en dehors des propriétés privées, trouve un bien dont il ne connaît pas le propriétaire et s'en empare, doit le remettre, sans retard, à une administration communale, de préférence à celle du lieu où ce bien a été trouvé.

Cette obligation ne s'applique toutefois pas aux biens placés dans une poubelle en dehors d'une habitation ou jetés ~~sur un dépôt~~ ~~sur un dépôt~~ immondices.

ART. 2.

Les administrations communales conservent, à la disposition du propriétaire ou de ses ayants droit, durant six mois à dater du jour du dépôt, les biens remis conformément à l'article 1er.

Elles conservent également durant six mois, à dater du jour de l'enlèvement, les biens dont le propriétaire est inconnu, qui entravent la sécurité ou la commodité du passage dans les rues, quais, places et voies publiques et que, dès lors, elles ont dû enlever, ainsi que les biens mis sur la voie publique en exécution de jugements d'expulsion et que, leur propriétaire les y laissant, elles ont dû enlever pour mettre fin à l'encombrement de la voie publique.

Les administrations communales tiennent un registre de ces biens.

ART. 3.

Lorsqu'il s'agit de biens dont la commune connaît le propriétaire ou ~~les ayants droit~~, celui-ci ou ceux-ci sont invités, par lettre recommandée ~~à la poste~~ adressée au dernier domicile connu, à retirer les biens ou, dans les cas prévus par l'article 4, alinéa 2, le produit de leur vente avant l'expiration des délais fixés à l'article 2.

La lettre recommandée mentionnée à l'alinéa qui précède doit être déposée à la poste un mois au moins avant l'expiration des délais fixés à l'article 2.

ART. 4.

Par dérogation aux dispositions de l'article 2279, deuxième alinéa, du Code civil, les biens non réclamés par leur

van de in artikel 2 gestelde termijnen niet door hun eigenaar of diens rechtverkrijgenden zijn opgeëist, eigendom van de gemeente.

De burgemeester mag evenwel, zonder het verstrijken van die termijnen af te wachten, beschikken over de goederen die aan snel bederf onderhevig zijn of schadelijk zijn voor de openbare hygiëne, gezondheid of veiligheid. In geval van verkoop wordt de opbrengst ter beschikking van de eigenaar of van zijn rechtverkrijgenden gehouden tot het verstrijken van de in artikel 2 gestelde termijnen, waarna zij eigendom van de gemeente wordt.

De bestemming aan de betrokken goederen gegeven, wordt vermeld in het register voorgeschreven bij artikel 2.

ART. 5.

Onverminderd het bepaalde in artikel 2279, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, mogen de gemeentebesturen vóór het verstrijken van de in artikel 2 gestelde termijnen de teruggave van de goederen of van hun opbrengst afhankelijk stellen van de betaling door de eigenaar of zijn rechtverkrijgenden, van de kosten die zij gemaakt hebben voor het weghalen en bewaren ervan.

ART. 6.

Onverminderd het bepaalde in boek II, titel IX, van het Strafwetboek wordt overtreding van deze wet gestraft met de straffen bepaald bij artikel 508 van het Strafwetboek.

Hoofdstuk VII en artikel 85 van het eerste boek van het Strafwetboek zijn toepasselijk op de misdrijven bedoeld in het vorige lid.

ART. 7.

In artikel 2280 van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden « of van een gemeentebestuur dat handelt ter uitvoering van de wet van ... betreffende de goederen, buiten de particuliere eigendommen gevonden of op de openbare weg geplaatst ter uitvoering van vonnissen tot uitzetting » ingevoegd tussen de woorden « dergelijke zaken verkoopt » en de woorden « kan de oorspronkelijke eigenaar ».

ART. 8.

Deze wet is niet toepasselijk op de gevonden voorwerpen waarvan de toestand door andere wettelijke bepalingen geregeld is.

propriétaire ou ses ayants droit deviennent propriété de la commune, à l'expiration des délais fixés à l'article 2.

Toutefois, le bourgmestre peut, sans attendre l'expiration de ces délais, disposer des biens susceptibles d'une détérioration rapide ou préjudiciable à l'hygiène, à la santé ou à la sécurité publiques. En cas de vente, le produit de celle-ci est tenu à la disposition du propriétaire ou de ses ayants droit jusqu'à l'expiration des délais fixés à l'article 2, après quoi il devient propriété de la commune.

La destination donnée aux biens en cause est mentionnée au registre prévu à l'article 2.

ART. 5.

~~Sans préjudice des dispositions de l'article 2279, deuxième alinéa, du Code civil, les administrations communales peuvent, avant l'expiration des délais fixés à l'article 2, subordonner la restitution des biens ou du produit de leur vente au paiement par leur propriétaire ou ses ayants droit des frais qu'elles ont exposés pour leur enlèvement et leur conservation.~~

ART. 6.

à l'article 72
Sans préjudice des dispositions du Livre II, Titre IX, du Code pénal, les infractions à la présente loi sont punies des peines prévues à l'article 508 du Code pénal.

Le chapitre VII et l'article 85 du livre premier du Code pénal sont applicables aux infractions prévues à l'alinéa précédent.

ART. 7.

A l'article 2280 du Code civil, les mots « ou d'une administration communale agissant en application de la loi du ... concernant les biens trouvés en dehors des propriétés privées ou mis sur la voie publique en exécution de jugements d'expulsion » sont intercalés entre les mots « de choses pareilles » et les mots « le propriétaire originaire ».

ART. 8.

La présente loi n'est pas applicable aux objets trouvés dont le sort est réglé par d'autres dispositions légales.